

Thú đau Thương ...

Cơn đau oằn, tim hấn vết cắt
Dịu dàng mơ, nỗi nhớ mênh mang ...!
Cát bụi nào, mờ dấu chân hoang
Xa vời vợi, đường trần lạc lối ...!

Trong tiềm thức, khắc hình hư ảo
Cuối chân trời, cánh nhận mù khơi !
Cây thông đứng giữa rừng, gọi gió ...
Mây lưng trời ngóng nắng vàng tươi ...

Đau thương hời vết lòng còn đậm ...
Một kiếp người trái đắng đa mang ... !
Một xác thân gục chết giữa đàng
Một khắc khoải, giòng đời nghiệt ngã ...!

Thế nhân ơi ... ! lạc giữa giòng đời
Như dã thú, giữa rừng xa lạ
Trần gian ơi ... ! giữa chốn hoang sơ
Như lịm chết, ngàn đời vang bóng

..... Hoang sơ một kiếp đợi chờ
Giờ trong xa vắng ... mộng mơ ngọt ngào

Tigon
June 25/2002